

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΓΡΑΦΕΙΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ
ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΩΝ.

Εν Πειραιεί τη 29η Ιανουαρίου 2020.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΑΦΙΣΑΣ
«ΑΦΗΣΤΕ ΜΕ ΝΑ ΖΗΣΩ» ΚΑΙ ΤΟ ΕΛΛΕΙΜΜΑ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ.

Ανακοινώσεις Μητροπολίτου Πειραιώς

ΗΞΕΡΕΣ ΟΤΙ
ΣΤΟ ΑΓΕΝΝΗΤΟ ΠΑΙΔΙ...

από την 18η ημέρα ΚΤΥΠΑ η ΚΑΡΔΙΑ του;

από την 8η εβδομάδα ΟΛΑ τα όργανά του έχουν δημιουργηθεί;

από την 42η ημέρα ανιχνεύονται ΕΓΚΕΦΑΛΙΚΑ κύματα;

από τη 10η εβδομάδα ΝΟΙΩΘΕΙ ΠΟΝΟ;

ΦΩΤ.: ΕΜΒΡΥΟ 10 ΕΒΔΟΜΑΔΩΝ

ΔΙΑΛΕΞΕ ΤΗ ΖΩΗ...!
ΚΙΝΗΜΑ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΖΩΗΣ
ΚΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΕΚΤΡΩΣΕΩΝ

Αφήστε με να ζήσω!

www.afistemenaziso.gr

Η πλέον φρικώδης σιωπηρή γενοκτονία που συντελείται στις μέρες μας είναι χωρίς αμφιβολία οι εκτρώσεις. Το θέμα αυτό αποτελεί σήμερα ένα από τα μεγαλύτερα παγκόσμια προβλήματα με πολλές παραμέτρους, ιατρικές, νομικές, θεολογικές, κοινωνικές, ηθικές, αλλά και δημογραφικές, ιδιαίτερα στην πατρίδα μας, η οποία παρουσιάζει έντονο δημογραφικό πρόβλημα. Μια πρόσφατη διεθνής έρευνα αποκάλυψε πως κάθε χρόνο σε παγκόσμιο επίπεδο, σφαγιάζονται περισσότερα από

61.000.000 αγέννητα παιδιά! Μια χώρα σαν τη Γαλλία αφανίζεται μ' αυτό τον απάνθρωπο τρόπο. Η πατρίδα μας έχει δυστυχώς ένα από τα πιο θλιβερά πρωτεία: Κάθε χρόνο κατακρεουργούνται περισσότερα από 300.000 αγέννητα ελληνόπουλα. Για να καταλάβουμε το μέγεθος της συμφοράς από τις 400.000 περίπου εγκυμοσύνες, γεννιούνται μόνο 80.000, ενώ τα υπόλοιπα σφάζονται πριν γεννηθούν! Είναι πολύ λυπηρό, αλλά και τραγελαφικό, το γεγονός η σύγχρονη κοινωνία μας από τη μια μεριά να καυχάται για την προστασία και την υπεράσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και το σεβασμό της ανθρώπινης ζωής ως ένα από τα θεμελιωδέστερα ανθρώπινα δικαιώματα και από την άλλη να στερεί το δικαίωμα της ζωής σε εκατομμύρια αθώα και ανυπεράσπιστα έβρυα, προτού καν αυτά αντικρύσουν το φως της παρούσης ζωής.

Για το φοβερό αυτό φαινόμενο έχουμε ασχοληθεί και παλιότερα, επισημαίνοντας ότι σύμφωνα με την διδασκαλία της Εκκλησίας μας, η έναρξη της ανθρώπινης ζωής γίνεται τη στιγμή της συλλήψεως, όταν δηλαδή το ωάριο της γυναίκας ενωθεί με το σπερματοζωάριο του ανδρός στην γυναικεία μήτρα, ενώ ταυτόχρονα το γονιμοποιημένο ωάριο «εμψυχούται», αποκτά δηλαδή την αθάνατη ψυχή του. Από τη στιγμή αυτή αποτελεί μια εν εξελίξει ανθρώπινη ύπαρξη, μια ανεκτίμητη και ανεπανάληπτη προσωπικότητα, πλασμένη κατ' εικόνα και καθ' ομοίωση Θεού και προωρισμένη για την αιωνιότητα. Την αλήθεια αυτή επιβεβαιώνει ο θεόπνευστος λόγος της Αγίας Γραφής. Ο προφήτης Ησαΐας αναφέρει: «Κύριος εκ κοιλίας μητρός μου εκάλεσεν το όνομά μου», (Ησ. 49,1). Επίσης και ο προφήτης Ιερεμίας χρίεται προφήτης ήδη από την εμβρυϊκή του ηλικία: «Προ του με πλάσαι σε εν κοιλία επίσταμαί σε και προ του σε εξελθείν εκ μητρός ηγίακά σε, προφήτην εις έθνη τέθεικά σε» (Ιερ. 1,5). Κατά παρόμοιο τρόπο και ο απόστολος Παύλος: «Ότε δε ευδόκησεν ο Θεός ο αφορίσας με εκ κοιλίας μητρός μου», (Γαλ.1,15).

Κατά συνέπεια η έκτρωση, ως πρόωρη και τεχνητή διακοπή της ενδομητρίου ζωής του κυοφορουμένου εμβρύου, είναι φόνος, σε οποιοδήποτε στάδιο της εγκυμοσύνης και αν πραγματοποιηθεί και μάλιστα ειδεχθής, αφού το θύμα είναι αθώο και ανυπεράσπιστο. Γι' αυτό και η Εκκλησία θέτει υπό κανόνα, τη γυναίκα που πραγματοποίησε την έκτρωση, (συνήθως αποχή από τη Θεία Κοινωνία για ένα χρονικό διάστημα), ανάλογα με την μετάνοιά της. Ο Μ. Βασίλειος γράφει: «Αυτή που κατέστρεψε εκούσια το έμβρυο υποβάλλεται σε τιμωρία για φόνο. Η διάκριση σε διαμορφωμένο ή αδιαμόρφωτο έμβρυο δεν υπάρχει σ'

εμάς, γιατί έτσι δεν τιμωρείται μόνο αυτό που επρόκειτο να γεννηθεί, αλλά και η ίδια αυτή που σκέφτηκε κι έκανε κακό στον εαυτό της,...», (2ος Κανόνας).

Κύριος της ζωής και του θανάτου είναι μόνον ο Θεός και η απόφαση για τη συνέχιση, ή τη διακοπή της ζωής παραμένει αποκλειστικά στα χέρια Του, χωρίς να φαίνεται πουθενά μέσα στα βιβλικά κείμενα, ότι αυτό το δικαίωμά Του το έχει παραχωρήσει σε κάποιους ανθρώπους. Ο συνήθης ισχυρισμός που προβάλλουν φεμινιστικά κινήματα και πολλοί ψευτοπροοδευτικοί, κουλτουργιάρηδες και δικαιωματιστές, ότι δήθεν η γυναίκα έχει δικαίωμα ν' αποφασίζει μόνη της για το σώμα της και για το έμβρυο της μήτρας της, δεν ευσταθεί για πολλούς λόγους. Κατ' αρχήν τόσο η μητέρα όσο και το κυοφορούμενο έμβρυο, είναι πλάσματα του Θεού, οφείλουν την ύπαρξή τους στο Θεό και ως εκ τούτου, ως πλάσματα του Θεού, δεν ανήκουν στον εαυτό τους, αλλά στον Θεό που τα έπλασε, τα έφερε «εκ του μη όντος εις το είναι» και χάρισε σ' αυτά το δώρο της ζωής. Κατά ένα ξεχωριστό τρόπο μάλιστα αυτό ισχύει για τους βαπτισμένους χριστιανούς, σύμφωνα με τον λόγο του αποστόλου: «ουκ εστέ εαυτών, ηγοράσθητε γαρ τιμής», (Α΄ Κορ. 6,19-20). Επί πλέον το έμβρυο δεν προέρχεται μόνο από την γυναίκα, αλλά και από τον άνδρα που συνέβαλε στη γένεσή του και επομένως η κυοφορούσα μητέρα δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι το έμβρυο της ανήκει. Πέραν αυτών μπορεί άραγε να θεωρείται ανθρώπινο δικαίωμα κάτι, το οποίο συνεπάγεται τη στέρηση του δικαιώματος ζωής κάποιας άλλης ανθρώπινης ύπαρξης; Η αδυναμία του εμβρύου να υπερασπιστεί τον εαυτό του δεν νομιμοποιεί ασφαλώς την καταστροφή του, αντίθετα, νομικώς, κάνει την πράξη ιδιαίτερα φρικτή και αποτρόπαια. Εάν ο φόνος ενός ήδη γεννημένου παιδιού θεωρείται φρικτό έγκλημα, που τιμωρείται από την ποινική νομοθεσία, τότε γιατί να μην είναι εξ' ίσου φρικτό έγκλημα ο φόνος ενός εμβρύου;

Στο Ελληνικό Ποινικό Δίκαιο, σύμφωνα με το άρθρο 304 του Ποινικού Κώδικα, η ζωή του κυοφορούμενου εμβρύου αποτελεί αυτοτελές έννομο αγαθό και προστατεύεται ανεξάρτητα από τη ζωή της εγκύου. Γι' αυτό η συναίνεση της εγκύου για τή θανάτωσή του από τρίτο δεν μπορεί να άρει τον εγκληματικό χαρακτήρα της πράξεως. Ωστόσο ενώ από τη μιά μεριά αναγνωρίζεται από νομικής απόψεως το δικαίωμα της ζωής του κυοφορούμενου εμβρύου και προστατεύεται ανεξάρτητα από τη ζωή της εγκύου, από την άλλη παρατηρείται το τραγικό φαινόμενο, οι κυβερνήσεις των περισσότερων χωρών του πλανήτη να ψηφίζουν νό-

μους υπέρ των εκτρώσεων και το χειρότερο: Αυτές να γίνονται με την επιδότηση του κρατικού χρήματος! Αυτό έγινε και στη χώρα μας, δυστυχώς, με την περιβόητη αναμόρφωση του αστικού κώδικα και του οικογενειακού δικαίου το 1986.

Ισχυρίζονται ακόμη οι οπαδοί των εκτρώσεων ότι, τουλάχιστον σε ορισμένες περιπτώσεις, είναι ηθικά επιτρεπτή η έκτρωση, όπως για παράδειγμα όταν μια μητέρα είναι εργαζόμενη και έχει ήδη αρκετά παιδιά, όταν ο οικογενειακός προϋπολογισμός είναι επιβεβαρημένος και κοντεύει να ανατραπεί, όταν η οικογενειακή ισορροπία είναι ασταθής, (βίαιος ή αλκοολικός πατέρας) και όπου να `ναι καταρρέει. Σ' όλα τα παρά πάνω επιχειρήματα τους απαντά αποστομωτικά ο άγιος Παΐσιος: Αυτό που συμφέρει [στους γονείς], «είναι να αφήνουν το θέμα της τεκνοποιίας στον Θεό. Να εμπιστεύονται την ζωή τους στην θεία Πρόνοια και να μη βάζουν δικά τους προγράμματα. Πρέπει να πιστεύουν ότι ο Θεός, που φροντίζει για τα πετεινά του ουρανού, πολύ περισσότερο θα φροντίσει για τα δικά τους παιδιά...Μερικοί προσπαθούν πρώτα να τακτοποιήσουν όλα τα άλλα και ύστερα να σκεφθούν για παιδιά. Δεν λαμβάνουν υπ' όψιν τους καθόλου τον Θεό. Άλλοι πάλι λένε: 'σήμερα είναι δύσκολη η ζωή' ένα παιδί φθάνει, γιατί και αυτό με δυσκολία το μεγαλώνεις', και δεν κάνουν άλλα παιδιά. Δεν καταλαβαίνουν πόσο αμαρτάνουν μ' αυτήν την τοποθέτηση, γιατί δεν αφήνονται με εμπιστοσύνη στον Θεό. Ο Θεός έχει σπλάγχνα. Μόλις δη ότι δεν μπορούν να ανταποκριθούν, δεν του είναι δύσκολο να μην τους δώσει άλλα παιδιά». (Από το βιβλίο του Γέροντος «Οικογενειακή ζωή», εκδ. Ιερού Ησυχαστηρίου «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος», Σουρωτή Θεσ/νίκης).

Μερικοί επικαλούνται και ιατρικούς λόγους. Λέγουν: Τι ποιότητα ζωής θα έχει ένα παιδί που θα γεννηθεί με σύνδρομο Down, (κληρονομική αρρώστια με διανοητική καθυστέρηση), ή με μια άλλη κληρονομική αρρώστια, ή αναπηρία; Δεν θα ήταν καλύτερα να μην γεννηθεί; Όλοι αυτοί που προβάλλουν τέτοιου είδους επιχειρήματα, βλέπουν και αξιολογούν την ανθρώπινη ζωή ενδοκοσμικά, στην επίγεια μόνο προοπτική του, ενώ αδυνατούν να δουν τον άνθρωπο στην αιώνια προοπτική του, ως εικόνας Θεού. Δεν μπορούν να καταλάβουν, ότι το παιδί με σύνδρομο Down, ακριβώς επειδή πάσχει από αυτή την ασθένεια, έχει «το ακαταλόγιστο» των πράξεών του, θα κριθεί με πολλή μεγαλύτερη επιείκεια από τον Θεό εν ημέρα κρίσεως και επομένως έχει ασυγκρίτως μεγαλύτερες προοπτικές, να αξιωθεί την αιώνια ζωή, που είναι ο στόχος όλων μας. Αν ρωτούσαμε τους ενήλικες με σύνδρομο

Down, ή αυτούς που γεννήθηκαν με κάποια άλλη σοβαρή αναπηρία, τι θα έλεγαν; Ότι ήταν προτιμότερο γι' αυτούς να μην είχαν επιτρέψει οι γονείς τους να ζήσουν, ή καλά έκαναν που τους άφησαν να ζήσουν έστω και με το πρόβλημά τους;

Παραθεωρούν επίσης οι οπαδοί των εκτρώσεων τις πολύ σοβαρές σωματικές και ψυχολογικές επιπτώσεις στις γυναίκες που κάνουν έκτρωση. Σύμφωνα με ιατρικές έρευνες, στις γυναίκες που κάνουν έκτρωση στην πρώτη εγκυμοσύνη τους, ο κίνδυνος καρκίνου του μαστού σχεδόν διπλασιάζεται. Ακόμη αντιμετωπίζουν κίνδυνο εμφάνισης καρκίνου στον τράχηλο της μήτρας 2,3 φορές μεγαλύτερο απ' ότι οι άλλες γυναίκες. Αυτό σχετίζεται με την ανώμαλη διακοπή των ορμονικών αλλαγών που συνοδεύουν την κύηση. Ένα ποσοστό έως 3% των γυναικών μπορεί να υποστεί διάτρηση μήτρας, που συχνά παραμένει χωρίς διάγνωση. Ακόμη αυξάνεται ο κίνδυνος εμφάνισης προδρομικού πλακούντος στις επόμενες κυήσεις 15 φορές. Ο προδρομικός πλακούντας μπορεί να προκαλέσει παραμόρφωση εμβρύου, περιγεννητικό θάνατο και ακατάσχετη αιμορραγία.

Αλλά και οι ψυχολογικές επιπτώσεις, δεν είναι αμελητέες και άνευ σημασίας. Σύμφωνα με στατιστικές έρευνες στις ΗΠΑ, ένα μεγάλο ποσοστό γυναικών (56%), νιώθουν ενοχές γι' αυτή τους την απόφαση και οι πιο πολλές αισθάνονται μειωμένες επειδή αναγκάστηκαν να προβούν σ' αυτή την πράξη. Μια άλλη έρευνα, πάλι στις ΗΠΑ, έδειξε ότι 25% των γυναικών που είχαν υποβληθεί σε έκτρωση χρειάστηκαν στη συνέχεια ψυχιατρική φροντίδα, σε αντίθεση με μόλις 3% των γυναικών που δεν είχαν κάνει έκτρωση. Επιπλέον πολλές μελέτες έχουν αποκαλύψει ότι γυναίκες οι οποίες έχουν κάνει έκτρωση υποφέρουν πιο συχνά από κατάθλιψη, στρες, μειωμένη αυτοεκτίμηση και έχουν πιο συχνά τάσεις για αυτοκτονία.

Στο σημείο αυτό καταθέτουμε την μικρή μας εμπειρία από περιπτώσεις γυναικών, που έκαναν έκτρωση και ήρθαν μετά να εξομολογηθούν. Η έκτρωση γι' αυτές αποτέλεσε ένα συγκλονιστικό γεγονός, ένα αγκάθι στη ζωή τους, έναν συνεχή και τυραννικό έλεγχο, από τον οποίο δεν μπορούσαν να απαλλαγούν. Γι' αυτό και τελικά αναγκάστηκαν να έρθουν να εξομολογηθούν, για να λάβουν την άφεση και να απαλλαγούν από τις τύψεις της συνειδήσεως. Όσες γυναίκες δεν κατάφευγουν στην εξομολόγηση, προσπαθούν συνήθως να απωθήσουν τις ενοχές τους και να καθησυχάσουν τη συνείδηση τους με τη δικαιολογία, ότι αφού το κράτος δίδει σ' αυτές το δικαίωμα της εκτρώσεως, άρα δεν

αμαρτάνουν. Όμως το μητρικό φίλτρο, όσο και αν το καταπιέζουν, δεν μπορούν να το εξουδετερώσουν. Γι' αυτό και υποφέρουν, αν κάποιος υπενθυμίσει σ' αυτές τον φόνο που διέπραξαν, τον οποίο προσπαθούν με κάθε τρόπο να απωθήσουν στο υποσυνείδητό τους και να τον ξεχάσουν με κάθε τρόπο.

Μια τέτοια «υπενθύμιση» φαίνεται ότι έγινε πριν λίγες ημέρες στην Αθήνα, η οποία, όπως ήταν επόμενο, προκάλεσε μεγάλη οργή και αντίδραση. Ο Σύλλογος προστασίας του αγέννητου παιδιού «Αφήστε με να ζήσω», μαζί με άλλα χριστιανικά και ανθρωπιστικά σωματεία, αγόρασαν από την εταιρεία «Αττικό Μετρό» χώρους διαφήμισης στο μετρό και ανάρτησαν διαφωτιστική αφίσα, με περιεχόμενο την πορεία της ζωής του εμβρύου. Σκοπός τους ήταν η ευαισθητοποίηση των γυναικών να σεβαστούν την ανθρώπινη ζωή, που φέρουν στα σπλάχνα τους. Ωστόσο η θέα των αφισών προκάλεσε απίστευτη αναστάτωση στους δήθεν δικαιωματιστές, αλλά και σε πολλές γυναίκες, εμποτισμένες προφανώς από φεμινιστικού τύπου ιδεοληψίες. Σύμφωνα με δημοσίευμα στην «Εφημερίδα των Συντακτών» (13-1-20120): «Πλήθος επικρίσεων στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης ξεσήκωσε η διαφήμιση για τα 'αγέννητα παιδιά' που τοποθετήθηκε σε σταθμούς του μετρό στο πλαίσιο της μεσαιωνικής καμπάνιας του κινήματος 'αφήστε με να ζήσω'. Στην αφίσα διαβάζουμε το εξής: 'Ήξερες ότι από την 18η ημέρα κτυπά η καρδιά του; Από την 42η μέρα ανιχνεύονται εγκεφαλικά κύματα; Από την 8η εβδομάδα όλα τα όργανά του έχουν δημιουργηθεί; Από την 10η εβδομάδα νοιώθει πόνο. Διάλεξε τη ζωή'. Πρόκειται για το ίδιο μήνυμα το οποίο προέβαλε το σκοταδιστικό πρωτοσέλιδο της Spor Time στις 29 Δεκεμβρίου, με αφορμή την 'ημέρα του αγέννητου παιδιού' που όρισε η Ιερά Σύνοδος. Το δημοσίευμα της εφημερίδας προκάλεσε θύελλα αντιδράσεων, καθώς έβλεπε απειλές εξόντωσης του έθνους γιατί υποτίθεται ότι νοιάζεται για τα αγέννητα παιδιά, ενώ επικαλούνταν ψεύτικα στοιχεία, αφού δεν υπάρχει καμία επίσημη καταγραφή των αμβλώσεων στη χώρα μας. Στο κίνημα, που τάσσεται ανοιχτά κατά της άμβλωσης, υποστηρίζοντας ότι δεν είναι δικαίωμα των γυναικών, αλλά των εμβρύων, συμμετέχουν διάφορες χριστιανικές και θεολογικές, σύμφωνα με το site του, μεταξύ των οποίων η «Πανελλήνιος Ορθόδοξος Ένωση» (Π.Ο.Ε.), η «Ενωμένη Ρωμηοσύνη», (Ε.Ρ.Ω.) και η «Εστία Πατερικών Μελετών». Εκτός από τους χρήστες του διαδικτύου αντιδράσεις εξέφρασαν η νεολαία του ΣΥΡΙΖΑ, ο εκπρόσωπος Τύπου του Κινήματος Αλλαγής, Παύλος Χρηστίδης, και ο τομέας Ισότητας του φορέα, που τόνισε πως οι «γυναί-

κες όλου του πλανήτη αγωνιστήκαν σκληρά για την κατάκτηση του ανθρώπινου δικαιώματος της ελεύθερης επιλογής στην κύηση. Στην Ελλάδα για πρώτη φορά νομιμοποιήθηκε η άμβλωση με το Ν. 1609/1986 από την Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, σύμφωνα με τα διεθνή ιατρικά πρωτόκολλα». Στην ανακοίνωση επισημαίνεται ότι «για τις γυναίκες η έκτρωση είναι η εσχάτη επιλογή, παραμένει όμως επιλογή. Πρώτος στόχος η αντισύλληψη. Η υπογεννητικότητα αντιμετωπίζεται με οικονομικά μέσα, κίνητρα στο εισόδημα των εργαζόμενων, παιδικούς σταθμούς και ολοήμερα σχολεία. Η μητρότητα είναι επιλογή κι όχι εξαναγκασμός» (ιστ. efsyn.gr).

Μετά το θόρυβο που δημιούργησαν τα ΜΜΕ, τα οποία ως γνωστόν εκφράζουν την θρυλημένη «προοδευτικότητα» η κυβέρνηση, δια του αρμοδίου υπουργού κ. Κ. Καραμανλή, έδωσε εντολή να αποσυρθούν οι αφίσες, με το αιτιολογικό ότι ήταν «διχαστικό το μήνυμα της αφίσας» και ότι «στους δημόσιους χώρους πρέπει να αποφεύγονται μηνύματα διχαστικά». Ερωτούμε τον κ. Υπουργό: Στο ναό της Δημοκρατίας, τη Βουλή των Ελλήνων, κ. Υπουργέ, πόσες διαμετρικά αντίθετες και άρα διχαστικές γνώμες και απόψεις ακούγονται μεταξύ των κομμάτων; Και όχι απλώς διχαστικές αλλά επί πλέον και απόψεις που καταλήγουν σε σφοδρές αντιπαραθέσεις και όχι σπάνια σε αποχώρηση των βουλευτών μιάς παράταξης από το χώρο της βουλής. Ένα δηλαδή κατ' εξοχήν θλιβερό γεγονός που κατεξουτελίζει το θεσμό της δημοκρατίας. Τι πρέπει λοιπόν να γίνει κ. Υπουργέ; Να παύσει να λειτουργεί η Βουλή, για να μην ακούγονται διαφορετικές απόψεις; Και κάτι άλλο σημαντικό: Γιατί κ. Υπουργέ να μην θεωρηθούν ως διχαστικά μηνύματα και οι αφίσες για τις παρελάσεις των ομοφυλοφίλων, αφού υπάρχουν πολλοί, οι οποίοι αντιτίθενται σε τέτοιου είδους δημόσιες «εκδηλώσεις»; Δεν είναι φανερό ότι εδώ εφαρμόζετε δύο μέτρα και δύο σταθμά και άρα τίθεται θέμα Δημοκρατίας και ισονομίας στη χώρα μας;

Πάντως η ενέργεια της κυβέρνησης προκάλεσε όχι λιγότερη οργή και αντίδραση, διότι θεωρήθηκε, (και δικαίως), ως άκρως αντιδημοκρατική ενέργεια, η οποία φαίνεται να υιοθετεί την άποψη της ορθότητας των εκτρώσεων και να φιμώνει βάνουσα κάθε έκφραση αντίθετης γνώμης. Αν η κυβέρνηση ήθελε να φανερώσει την «δημοκρατική της ευαισθησία» θα μπορούσε να επιτρέψει στους υποστηρικτές των εκτρώσεων, να αναρτήσουν και εκείνοι μια δική τους αφίσα και να αφήσουν τους πολίτες να βγάλουν μόνοι τους τα συμπεράσματά τους. Διερωτώμεθα: Πόσο απέχει η πράξη της κυβέρνησης από πρακτικές κάθε-

στώτων, όπου ακούγονται φωνές μονομέρειας; Είναι όντως λυπηρό το γεγονός, ότι στην Αμερική επιτρέπεται να αναρτώνται αφίσες κατά των εκτρώσεων, ενώ στην Ελλάδα, στη χώρα της Δημοκρατίας, όχι. Ας σημειωθεί ότι στην επίμαχη αφίσα δεν υπήρχε καμιά αναφορά στην απαγόρευση του «δικαιώματος» των γυναικών να κάνουν έκτρωση. Ο στόχος της αφίσας ήταν να ευαισθητοποιήσει και έμμεσα να προειδοποιήσει τον γυναικείο κόσμο γύρω από τις ηθικές, ιατρικές και ψυχολογικές συνέπειες των εκτρώσεων. Να αποτελέσει τρόπον τινά ένα σοβαρό αντίλογο στην παραπληροφόρηση που επιχειρείται στα ΜΜΕ από πολλούς, οι οποίοι προσπαθούν να πείσουν τα ζευγάρια, να αποβάλουν τις συνειδησιακές των αναστολές και να τα εξωθήσουν στην έκτρωση.

Πολλοί μάλιστα ισχυρίστηκαν ότι η αφίσα περιέχει δήθεν αντιεπιστημονικές απόψεις και ως εκ τούτου την χαρακτήρισαν ως παραπλανητική: «Ο χαρακτηρισμός της αφίσας που αναρτήσαμε στο μετρό των Αθηνών από τη συντακτική ομάδα της ιστοσελίδας "ELLINIKA HOAXES" δια των ερευνητών της κ. Στάμο Αρχοντή & Στυλιανό Πουρνή ως 'Ψευδοεπιστήμη' και 'Παραπληροφόρηση' είναι προδήλως ψευδής, συκοφαντικός και εξόχως δυσφημιστικός. Οι όποιες διαφορές μεταξύ των επιστημονικών στοιχείων που παραθέσαμε στην αφίσα αυτή και στο κείμενο του "ELLINIKA HOAXES" προέρχεται, ή από εσφαλμένη ανάγνωση των στοιχείων της αφίσας μας από μέρους της ως άνω συντακτικής ομάδας, ή από διαφορετικές επιστημονικές προσεγγίσεις επί του ιδίου θέματος, όπου όμως τα δικά μας επιστημονικά στοιχεία χαρακτηρίζονται από μεγαλύτερο βιβλιογραφικό βάθος» (Ιστ. <https://www.afistemeneziso.gr/texts/epikairotita/apantisi-tou-kinimatos-afiste-me-na-ziso-sta-ellinika-ioaxes>). Εμείς ασφαλώς δεν είμαστε οι αρμόδιοι να κρίνουμε, ποια επιστημονική άποψη βρίσκεται πιο κοντά στην αλήθεια. Εκείνο όμως που είμαστε σε θέση να βεβαιώσουμε, με βάση σύγχρονες ιατρικές έρευνες, είναι ότι το ενδεχόμενο να κινδυνεύσει η ζωή της μητέρας, εξ' αιτίας του κυοφορουμένου εμβρύου, είτε προγεννητικά, είτε κατά την ώρα του τοκετού, είτε αμέσως μετά τον τοκετό, είναι εξαιρετικά σπάνιο, σύμφωνα μάλιστα με τις σύγχρονες συνθήκες κύησης, στις οποίες υπάρχει άρτιος τεχνολογικός εξοπλισμός.

Και κάτι άλλο πολύ πιο σημαντικό: Η πατρίδα μας αντιμετωπίζει τρομακτικό, εφιαλτικό, πρόβλημα υπογεννητικότητας, η οποία απειλεί αυτή την ίδια την ύπαρξη του λαού μας, αφού οι γεννήσεις έχουν κατέβει πολύ πιο κάτω από τα όρια ασφαλείας. Είδαμε την κυβέρνηση να επισημαίνει τον κίνδυνο του δημογραφικού προβλήματος και εξήγ-

γειλε κάποια μέτρα για την όποια αντιμετώπισή του. Το μήνυμα της αφίσας ήταν η γέννηση παιδιών και η κυβέρνηση την απέσυρε. Αυτό τι άλλο μπορεί να σημαίνει, παρά μια αντιφατικότητα; Διότι από τη μια μεριά αγωνιά και παίρνει κάποια, (ανεπαρκή βέβαια), μέτρα και από την άλλη ενθαρρύνει κάποιες γυναίκες να ασκήσουν το «νόμιμο δικαίωμά τους», να κάμουν έκτρωση! Αυτό δεν υποκρύπτει τουλάχιστον υποκρισία και έλλειψη υπευθυνότητας;

Κλείνοντας θα θέλαμε να διατρανώσουμε την οδύνη μας για τη σιωπηλή γενοκτονία των αγέννητων παιδιών στη χώρα μας και να εκφράσουμε με τον πλέον δραματικό τρόπο την ανησυχία μας για τον ραγδαίο γηρασμό της πατρίδας μας, με ό,τι αυτό σημαίνει για την εθνική μας επιβίωση. Ας αναλογιστούμε μήπως με την αυτοκτονική αυτή τακτική που ακολουθούμε ως κυβέρνηση και ως ελληνική κοινωνία, ο μεγαλύτερος εχθρός της πατρίδας μας είμαστε εμείς οι ίδιοι και όχι οι εξ' ανατολών γείτονές μας. Είναι όντως λυπηρό και τραγικό το κατόντημα της ελληνικής κοινωνίας μας, η οποία δυστυχώς έφθασε στο σημείο να θεωρεί την φρικτή έκτρωση ως...«δημοκρατική κατάκτηση»! Τι να πούμε και για τους απαξιοτικούς χαρακτηρισμούς του «μεσαιωνικού σκοταδιστή» και του «ακροδεξιού», τους οποίους έσπευσαν να εκτοξεύσουν εναντίον όλων εκείνων οι οποίοι αγωνίζονται να υπερασπιστούν το ύψιστο δικαίωμα της ανθρώπινης ζωής και ειδικά του αγέννητου και ανυπεράσπιστου παιδιού; Ας αναλογιστούν μήπως με τη στάση τους αυτή μας γυρίζουν πολύ πιο πίσω από τον μεσαίωνα στην εποχή της αρχαίας Σπάρτης. Τελειώνουμε με το επιτυχημένο σλόγκαν του πρώην Αμερικανού Προέδρου Ρ. Ρήγκαν: «Παρατηρώ με έκπληξη ότι όλοι αυτοί που είναι υπέρ των εκτρώσεων είχαν την τύχη να τους αφήσουν οι γονείς τους να γεννηθούν»!

Εκ του Γραφείου επί των Αιρέσεων και των Παραθρησκειών

Πηγή : <https://impantokratoros.gr>